

EN

Remco Torenbosch
Artillerie Inrichtingen, Bandung (1923 - 1950), 2024
digitized glass negatives

Central to this installation are five digitized glass negatives of the Artillerie Inrichtingen arms and ammunition factory in Bandung, Indonesia, taken by Dutch photographer Wijnand Elbert Kerkhoff. Kerkhoff worked in Java from 1919 to 1932 during the Dutch colonization of Indonesia. During this period, in addition to his famous landscape photography and images of traditional Javanese rural life, he produced these five corporate photographs commissioned by the arms and ammunition factory Artillerie Inrichtingen in Zaandam - the industrial site where Het HEM is located today.

In 1912, Artillerie Inrichtingen Zaandam became a state company, removing it from direct military authority. With the KNIL (Royal Dutch East Indies Army) as its largest customer, most of its products were exported to the Dutch East Indies to suppress uprisings by the local population, such as during the Atjeh War. This led to the necessary scaling up of arms production. To also shorten the production line, Artillerie Inrichtingen opened a second factory in Bandung from 1923 to 1950. During this period, the organizational form was changed to a joint-stock company and company management was given more "freedom of action" without state interference.

The five photographs from this particular period for both Wijnand Elbert Kerkhoff and the Artillerie Inrichtingen expose the different interests of Dutch colonization. First, they underscore the political economic importance that military repression in Indonesia had on the survival of the Dutch colony. In addition, these photographs also reveal the economic importance of the survival of the Dutch arms industry that grossed through colonization. This was intertwined with the perversity of endless Dutch pragmatism and economic thinking in order to defend revenues and maintain power.

This installation explores the relationship between image and the political and economic influence on representation. It is not necessarily about what is on display; equally important in this context is what is not. The five photographs are the only documented evidence known of this arms and ammunition factory. They show mostly Javanese men at work alongside large quantities of ammunition and weapons and their Dutch supervisors. The observant viewer knows the perverse conclusion: these weapons will eventually be used against their own people. Therefore the photographs do not depict direct violence, but reveal the production of this horror.

After both the Japanese occupation and the independence of Indonesia that was not recognized by the Netherlands until 1949, Artillerie Inrichtingen was transferred to the Indonesian military by the Dutch government in 1950. The nationalized Indonesian military industrial grew into today's multi-million dollar company PT Pindad. PT Pindad calls itself the largest arms manufacturer in Southeast Asia. The state-owned company supplies several countries in the region, in Africa and the Middle East. In 2022, it was reported that PT Pindad sells arms to Myanmar's military regime, which is held responsible for the Rohingya genocide and the junta's campaign of terror.

Following Indonesia's independence, the fall of the wall in 1989 and the relaxation between East and West Europe, orders for the Dutch ammunition maker declined rapidly. The Dutch branch of Artillerie Inrichtingen in Zaandam turned a loss despite several takeovers and name changes. Although the Netherlands had historically supplied arms and ammunition to Israel for as many as four wars, since the scaling back of domestic orders, the Dutch defense bought its ammunition from Israel with never providing offset orders for this Dutch company. Artillerie Inrichtingen (later renamed to Eurometaal) closed its doors in 2003 after 324 years of existence.

Credits: © Wijnand Elbert Kerkhoff, collection Wereldmuseum Rotterdam / Nederlands Fotomuseum

In his work, Remco Torenbosch reflects on political-economic power structures and, by showing hidden economic histories, reveals the ongoing influence of these events in the present. Torenbosch studied at the Willem de Kooning Academy Rotterdam, Universität der Künste Berlin, and is an alumnus of the Rijksakademie Amsterdam. His work has been exhibited in: Stedelijk Museum Amsterdam, Kunsthaus Zürich, Kunsthalle Wien, De Appel Amsterdam, Victoria and Albert Museum London, Fondazione Antonio Ratti Como, GAMeC Bergamo, among others. In 2013 he was nominated for the Prix de Rome. A large part of Torenbosch's practice is about knowledge-sharing and knowledge production, he has been a lecturer at several institutions including: Yale School of Art New Haven, ArtCenter Pasadena, Sandberg Institute Amsterdam, IULM University of Milan, among

others. Torenbosch currently lives and works in Amsterdam and Basel.

NL

Remco Torenbosch
Artillerie Inrichtingen, Bandung (1923 - 1950), 2024
gedigitaliseerde glasnegatieven

In de installatie getiteld *Artillerie Inrichtingen, Bandung (1923 - 1950)*, staan vijf gedigitaliseerde glasnegatieven van de Artillerie Inrichtingen wapen- en munitiefabriek in Bandung, Indonesië centraal, gemaakt door de Nederlandse fotograaf Wijnand Elbert Kerkhoff. Kerkhoff werkte van 1919 tot 1932 op Java tijdens de Nederlandse kolonisatie van Indonesië. In deze periode produceerde hij naast zijn beroemde landschapsfotografie en beelden van het traditionele Javanese plattelandleven deze vijf bedrijfsfoto's in opdracht van de wapen- en munitiefabriek Artillerie Inrichtingen in Zaandam - het bedrijfsterrein waar Het HEM tegenwoordig is gevestigd.

In 1912 werd Artillerie Inrichtingen Zaandam een staatsbedrijf waardoor het aan direct militaire gezag werd onttrokken. Met het KNIL (Koninklijk Nederlands-Indisch Leger) als grootste klant werden de meeste producten naar Nederlands-Indië geëxporteerd om opstanden van de lokale bevolking te onderdrukken, zoals tijdens de Atjeh-oorlog. Dit leidde tot het noodzakelijk opschalen van de wapenproductie. Om tevens de productielijn in te korten, opende Artillerie Inrichtingen van 1923 tot 1950 een tweede fabriek in Bandung. In deze periode werd de organisatievorm veranderd in een naamloze vennootschap en kreeg de bedrijfsleiding meer "vrijheid van handelen" zonder staatsinmenging.

De vijf foto's uit deze specifieke periode voor zowel Wijnand Elbert Kerkhoff alsook de Artillerie Inrichtingen leggen de verschillende belangen van de Nederlandse kolonisatie bloot. Ten eerste onderstrepen ze het politiek economisch belang dat militaire repressie in Indonesië had op het voortbestaan van de Nederlandse kolonie. Daarnaast onthullen deze foto's ook het economisch belang van het voortbestaan van de Nederlandse wapenindustrie die grossierde door de kolonisatie. Dit was verweven met de perversiteit van eindeloos Nederlands pragmatisme en economisch denken om inkomsten te verdedigen en macht te behouden.

Deze installatie onderzoekt de relatie tussen beeld en de politieke en economische invloed op representatie. Het er gaat niet per se om wat er te zien is, even belangrijk in deze context is wat er niet te zien is. De vijf foto's zijn het enige gedocumenteerde bewijs dat bekend is van deze wapen- en munitiefabriek. De foto's tonen voornamelijk Javaanse mannen aan het werk naast grote hoeveelheden munitie en wapens en hun Nederlandse opzichters. De oplettende kijker kent de perverse conclusie: deze wapens zullen uiteindelijk tegen de eigen bevolking worden ingezet. De foto's beelden dus geen direct geweld af, maar onthullen de productie van deze horror.

Na zowel de Japanse bezetting en de onafhankelijkheid van Indonesië die door Nederland pas in 1949 werd erkend, werd Artillerie Inrichtingen in 1950 overgedragen aan het Indonesische leger door de Nederlandse overheid. Het genationaliseerd Indonesisch militair industrieel groeide uit tot het huidige miljoenenbedrijf PT Pindad. PT Pindad noemt zich de grootste wapenfabrikant in Zuidoost-Azië. Het overheidsbedrijf levert aan diverse landen in de regio, in Afrika en het Midden-Oosten. In 2022 werd gerapporteerd dat PT Pindad wapens verkoopt aan het militaire regime van Myanmar, dat verantwoordelijk wordt gehouden voor de Rohingya genocide en de terreurcampagne van de junta.

Na de onafhankelijkheid van Indonesië, de val van de muur in 1989 en de ontspanning tussen Oost en West Europa, liep het aantal opdrachten voor de Nederlandse munitiemaker snel terug. De Nederlandse tak van Artillerie Inrichtingen in Zaandam draaide ondanks diverse overnames en naamsveranderingen verlies. Hoewel Nederland in het verleden wapens en munitie aan Israël leverde voor maar liefst vier oorlogen, kocht de Nederlandse defensie sinds het terugschroeven van binnenlandse orders zijn munitie van Israël - en zorgde daarbij nooit voor compensatieorders voor het Nederlandse bedrijf. Artillerie Inrichtingen (inmiddels hernoemd tot Eurometaal) sloot in 2003 na een bestaan van 324 jaar voorgoed zijn deuren.

Credits: © Wijnand Elbert Kerkhoff, collectie Wereldmuseum Rotterdam / Nederlands Fotomuseum

In zijn werk reflecteert Remco Torenbosch op politiek-economische machtsstructuren en onthult door het tonen van verborgen economische geschiedenissen, de doorlopende invloed van deze gebeurtenissen op het heden. Torenbosch studeerde aan de Willem de Kooning Academie Rotterdam, Universität der Künste Berlijn, en is een alumnus van de Rijksakademie Amsterdam. Zijn werk is tentoongesteld in: Stedelijk Museum Amsterdam, Kunsthaus Zürich, Kunsthalle Wien, De Appel Amsterdam, Victoria and Albert Museum Londen, Fondazione Antonio Ratti Como, GAMeC Bergamo e.a. In 2013 werd hij genomineerd voor de Prix de Rome. Een groot deel van de Torenbosch zijn praktijk is geïnvesteerd in kennisuitwisseling en kennisproductie, hij is gastdocent geweest aan verschillende instituten waaronder: Yale School of Art New Haven, ArtCenter Pasadena, Sandberg Instituut Amsterdam, IULM Universiteit van Milaan, e.a. Torenbosch woont en werkt momenteel in Amsterdam en Basel.